

- 3) Is de overeenkomstig de artikelen 5 en 6 van wet nr. 8/2009 geëiste bijdrage transparant in de zin van artikel 6, lid 1, en de bijlage bij richtlijn 2002/20/EG, als niet bekend is welke activiteiten RTVE precies verricht in het kader van de universele of openbare dienstverlening?

(¹) PB 2002, L 108, blz. 21.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Nacional (Spanje) op 14 februari 2018 — Vodafone España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Zaak C-121/18)

(2018/C 161/40)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Vodafone España S.A.U.

Verwerende partij: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prejudiciële vragen

- 1) Kan artikel 6, lid 1, van richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (¹) aldus worden uitgelegd dat een lidstaat van de exploitanten van telecommunicatiediensten een jaarlijkse financiële bijdrage als bedoeld in artikel 5 van wet nr. 8/2009 van 28 augustus 2009 betreffende de financiering van RTVE kan eisen om bij te dragen tot de financiering van RTVE, rekening houdend met het positieve effect van de nieuwe regelgeving betreffende de televisie- en audiovisuele sector voor de telecommunicatiesector, in het bijzonder wegens de uitbreiding van de vaste en mobiele breedbanddiensten en het feit dat RTVE niet langer reclame uitzendt en afziet van betaalde content en voorwaardelijke toegang, gelet op de volgende omstandigheden[?]:

- in deze nieuwe wettelijke regeling wordt geen rechtvaardiging gegeven voor een dergelijk positief effect, en in het betrokken boekjaar was er evenmin sprake van een direct of indirect positief effect voor de betrokken ondernemingen.
- de bijdrage wordt vastgesteld op 0,9 % van de in het betrokken boekjaar gefactureerde bruto-exploitatie-inkomsten en wordt niet berekend op basis van de inkomsten uit de verlening van audiovisuele diensten en uit reclame, en evenmin op basis van de toename daarvan of de winst die de activiteit oplevert. Hierbij is deze bijdrage een heffing in de zin van artikel 5 van wet nr. 8/2009, in zijn oorspronkelijke versie, en is zij mogelijk niet gerechtvaardigd met betrekking tot de audiovisuele dienst in kwestie, aangezien [deze bepaling] als grondslag heeft gediend voor de afwijzing van verzoekers verzoeken om terugbetaling van het onverschuldigd betaalde en om correctie van de op eigen aangifte voldane bedragen door de bestreden beslissing in het onderhavige administratieve beroep.

- 2) Is de bijdrage die wordt geëist van telecommunicatieondernemingen die in Spanje werkzaam zijn in meer dan één autonome regio, proportioneel in de zin van artikel 6, lid 1, van richtlijn 2002/20/EG, gelet op de in artikel 5 van wet nr. 8/2009 vastgestelde berekeningswijze?

- 3) Is de overeenkomstig artikel 5 van wet nr. 8/2009 geëiste bijdrage transparant in de zin van artikel 6, lid 1, en de bijlage bij richtlijn 2002/20/EG, als niet bekend is welke activiteiten RTVE precies verricht in het kader van de universele of openbare dienstverlening?

(¹) PB 2002, L 108, blz. 21.

Hogere voorziening ingesteld op 13 december 2017 door HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 15 februari 2018 in zaak T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH / Raad van de Europese Unie

(Zaak C-123/18 P)

(2018/C 161/41)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (vertegenwoordiger: M. Schlingmann, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie, Europese Commissie

Conclusies

Het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 13 december 2017 in zaak T-692/15 HTTS Trade Trust & Shipping GmbH tegen Raad van de Europese Unie, ondersteund door de Europese Commissie, in zijn geheel vernietigen,

en de Raad veroordelen tot,

1. betaling aan rekwirante van een schadevergoeding van 2 516 221,50 EUR voor materiële en immateriële schade veroorzaakt door de opname van rekwirante op de lijst van personen, organisaties en instellingen in bijlage V bij verordening (EG) nr. 423/2007 (¹) en bijlage VIII bij verordening (EU) nr. 961/2010 (²);
2. betaling aan rekwirante van vertragingsrente ter hoogte van 2 procentpunten boven de door de Europese Centrale Bank voor de basisherfinancieringstransacties vastgestelde rentevoet, vanaf 17 oktober 2015 tot aan de volledige betaling van het onder 1. vermelde bedrag;
3. het dragen van de proceskosten, in het bijzonder die van rekwirante.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van haar hogere voorziening voert rekwirante aan dat het Gerecht het Unierecht heeft geschonden.

Meer specifiek voert zij de volgende inbreuken op het Unierecht aan:

- Door ten gunste van de Raad rekening te houden met omstandigheden en informatie die de Raad pas heeft verstrekt na de vaststelling van de onrechtmatige maatregelen, en gedeeltelijk pas tijdens de procedure in hogere voorziening, heeft het Gerecht ten onrechte een verkeerde beoordelingsdatum gekozen.
- Het Gerecht is ten onrechte tot de conclusie gekomen dat er aanwijzingen bestonden, die het op zijn minst waarschijnlijk maakten dat rekwirante „eigendom was of onder zeggenschap stond van een andere entiteit (in casu: de IRISL)”. Het Gerecht heeft in het bijzonder een onjuiste beoordelingsmaatstaf toegepast, ten onrechte informatie van de Raad in aanmerking genomen waarover hij op de beoordelingsdatum in het geheel niet beschikte, de mate van (vermeende) zeggenschap of controle niet vastgesteld en het bewijs verkeerd opgevat.